

U očekivanju Božića

Mislim da sam stvarno neobično dijete. Ili možda nisam? Čim prođu ljetni praznici, koje također s nestrpljenjem očekujem, počinjem maštati o Božiću. Kao i sva druga djeca svoje dobi, očekujem sve i svašta.

Kako Božić pada u zimsko vrijeme, bilo bi mi normalno da padne mnogo, mnogo snijega. Da sve bude bijelo, da pravim snjegovića i da se s prijateljima puno grudam. A tek miris bakinih božićnih kolača! Obožavam ih s bakom praviti i ukrašavati, a pogotovo jesti! Baka ima previše modlica tako da ne znaš koju odabrati. Kad su kolačići pečeni tek onda za mene slijedi pravi posao. A to je ukrašavanje. Od silnih dekorativnih materijala kombiniram čas zvjezdice, čas kuglice, pa štapiće, pa razne boje: srebrne, zlatne, crvene, zelene, žute...

Moja obitelj je vrlo velika i uvijek se radujem okupljanju na Božić. Za ogromnim stolom kod bake okupi se trinaestoro odraslih i šestero djece. Na bogato ukrašeni stol baka iznosi mirišljivu raznovrsnu hranu kojoj ne mogu odoljeti. U kutu velike sobe stoji ogromna jelka. Baka svake godine jelku krasi drugačijim bojama. Ali ono što mene najviše privlači - su pokloni. Oni se otvaraju tek poslije ručka. Kad otvorim poklon, moj san je ostvaren.

A kako onda ne bih toliko nestrpljivo očekivala Božić!

Gloria Blažon, 5.c

